

Scott Ritter: Proč Rusko navzdory ukrajinským úspěchům stejně zvítězí?

- CZ24 News | 16. září 2022

RUSKO/UKRAJINA: Rusko již nebojuje proti ukrajinské armádě vybavené NATO, ale proti armádě NATO obsazené Ukrajinci. Přesto má Rusko navzdory neúspěchu v Charkově stále navrch.

Ukrajinská armáda zahájila 1. září rozsáhlou ofenzivu proti ruským silám rozmístěným v oblasti severně od jižního města Cherson. O deset dní později Ukrajinci rozšířili rozsah a působnost svých ofenzivních operací i na oblast kolem severního města Charkov.

Zatímco chersonskou ofenzivu Rusové odrazili a ukrajinské síly utrpěly velké ztráty na živé síle i materiálu, charkovská ofenzíva se ukázala být velkým úspěchem a tisíce kilometrů čtverečních území, které předtím obsadila ruská vojska, se vrátily zpět pod kontrolu ukrajinské vlády.

Namísto zahájení vlastní protiofenzívy proti Ukrajincům operujícím v Charkovské oblasti vydalo ruské ministerstvo obrany prohlášení, které mnoho lidí považovalo za šokující: *K dosažení stanovených cílů speciální vojenské operace na osvobození Donbasu, oznámili Rusové prostřednictvím Telegramu, bylo rozhodnuto o přeskupení ruských vojsk ke zvýšení úsilí na doněckém směru.*

Ruské ministerstvo obrany bagatelizovalo myšlenku ústupu a prohlásilo, že *za tímto účelem byla během tří dnů provedena operace na omezení a organizaci přesunu vojsk na území Doněcké lidové republiky.*

Během této operace, uvádí se ve zprávě, byla provedena řada odvedení pozornosti a demonstrativních opatření, která naznačují skutečné akce vojsk, což, jak prohlásili Rusové, vedlo ke zničení více než dvou tisíc ukrajinských a zahraničních bojovníků, stejně jako více než sto jednotek obrněné techniky a dělostřelectva.

Řečeno slovy nesmrtelného Yogiho Berry, bylo to „dělá vu znovu a znovu“.

Fáze války

 Ruské bombardování telekomunikačních antén v Kyjevě, 1. března 2022. (Ministerstvo vnitra Ukrajiny/Wikimedia Commons. Pro větší klik na obrázek)

Náčelník Hlavního operačního ředitelství Generálního štábu Ozbrojených sil Ruské federace generálplukovník Sergej Rudskoj 25. března vystoupil na brífinku, na kterém oznámil ukončení tzv. první fáze ruské „speciální vojenské operace“ na Ukrajině.

Cílem operace, která začala 24. února, kdy ruské jednotky překročily hranici s Ukrajinou, bylo způsobit „*takové škody na vojenské infrastruktuře, vybavení a personálu ozbrojených sil Ukrajiny*“, aby je přimáčkly k zemi a zabránily jakémukoli významnému posílení ukrajinských sil rozmístěných v oblasti Donbasu.

Rudskoj poté oznámil, že ruské jednotky se budou stahovat a přeskupovat, aby se mohly „*soustředit na to hlavní – úplné osvobození Donbasu*“.

Tím začala druhá fáze.

Dne 30. května jsem v Consortium News publikoval článek, v němž jsem hovořil o nutnosti třetí fáze. Poznamenal jsem, že:

První i druhá fáze ruské operace byly specificky přizpůsobeny vojenským požadavkům nezbytným k eliminaci hrozby, kterou pro Lugansk a Doněck představovalo posílení ukrajinské vojenské síly na východě Ukrajiny, kdy v určitém okamžiku Rusko brzy oznámí, že porazilo ukrajinské vojenské síly rozmístěné na východě země a tím ukončí představu bezprostřední hrozby, která poskytla Rusku právní ospravedlnění pro uskutečnění operace.

Napsal jsem, že takový výsledek:

by Rusku zanechal v podstatě řadu nesplněných politických cílů, včetně denacifikace, demilitarizace, trvalé ukrajinské neutrality a souhlasu NATO s novým evropským bezpečnostním rámcem podle vzoru, který Rusko vypracovalo ve svých návrzích smlouvy z prosince 2021. Pokud by Rusko v této chvíli zrušilo svou vojenskou operaci, přenechalo by politické vítězství Ukrajině, která ‚vyhraje‘ tím, že neprohraje.

Tento způsob uvažování vycházel z mého přesvědčení, že dříve bylo možné tvrdit, že bezprostřední hrozba bude existovat, dokud budou mít ukrajinské síly dostatečnou bojovou sílu k opětovnému dobytí Donbasu, dnes však takový argument nelze použít.

Stručně řečeno, domníval jsem se, že podnět k expanzi Ruska do třetí fáze vznikne až poté, co dokončí svou misi osvobození Donbasu ve druhé fázi. *Ukrajina*, řekl jsem, *by ani po masivní infuzi vojenské pomoci ze strany NATO již nikdy nebyla v pozici, kdy by mohla ohrozit ruské dobytí regionu Donbasu.*

Mýlil jsem se.

Anne Applebaumová, neokonzervativní autorka časopisu The Atlantic, nedávno vedla rozhovor s generálporučíkem Jevhenem Moisiukem, zástupcem vrchního velitele ukrajinských ozbrojených sil, o úspěšné ukrajinské útočné operaci. **„Co nás opravdu překvapuje,“** řekl Moisiuk, **„je to, že ruské jednotky se vůbec nebrání.“**

Applebaumová se ke slově generála vyjádřila po svém. *„Když se ruským vojákům nabídne možnost bojovat, nebo utéct,“* napsala o nich, *„zdá se, že mnozí z nich utíkají, jak nejrychleji mohou.“*

Podle Applebaumové ukrajinský úspěch na bojišti vytvořil realitu, v níž by Ukrajinci, uzavírá, „mohli tuto válku vyhrát“ a tím přivodit „konec Putinova režimu“.

Tak moc jsem se nemýlil.

Sovětská doktrína a doktrína NATO

 Ruská vojenská vozidla bombardovaná ukrajinskými jednotkami, 8. března 2022. (Ministerstvo vnitra Ukrajiny/Wikimedia Commons. Pro větší, klik na obrázek.)

Válka je složitá záležitost. Applebaumová si toho zřejmě není vědoma. Jak ukrajinská, tak ruská armáda jsou velké profesionální organizace, za nimiž stojí instituce určené k výchově kvalifikovaných válečníků. Obě armády jsou dobře vedeny, dobře vybaveny a dobře připraveny plnit úkoly, které jim byly přiděleny. Patří mezi největší vojenské organizace v Evropě.

Ruská armáda je navíc obsazena důstojníky nejvyššího kalibru, kteří prošli rozsáhlým výcvikem ve vojenském umění. Jsou odborníky na strategii, operace a taktiku. Vědí, co dělají.

Ukrajinská armáda zase prošla v letech od roku 2014 radikální proměnou, kdy byla doktrína ze sovětské éry nahrazena hybridní doktrínou, která zahrnuje doktríny a metodiky NATO.

Tato transformace se po ruské invazi dramaticky urychlila a dnes ukrajinská armáda prakticky přešla od staršího těžkého vybavení ze sovětské éry k arzenálu, který více odpovídá organizaci a vybavení zemí NATO, které poskytují vybavení a výcvik za miliardy dolarů.

Ukrajinci jsou, stejně jako jejich ruští kolegové, vojenští profesionálové zběhlí v nutnosti přizpůsobit se realitě bojiště. Ukrajinská zkušenost je však komplikovaná tím, že se snaží v bojových podmínkách sloučit dva odlišné doktrinální přístupy k válce (sovětský a moderní přístup NATO). Tato složitost vytváří příležitosti k chybám a chyby na bojišti mají často za následek ztráty – značné ztráty.

Rusko během šesti měsíců od vstupu na Ukrajinu vedlo tři různé styly války. První byla manévrová válka, jejímž cílem bylo zmocnit se co největšího území a utvářet tak vojensky a politicky bojiště.

Operace se zúčastnilo přibližně 200 000 ruských a spojeneckých vojáků, kteří stáli proti ukrajinské armádě v aktivní službě čítající přibližně 260 000 vojáků, které podporovalo až 600 000 záložníků. Standardní poměr útočník-obránce 3:1 neplatil – Rusové se snažili využít rychlosti, překvapení a drзости, aby minimalizovali početní převahu Ukrajiny, a doufali přitom v rychlý politický kolaps na Ukrajině, který by zabránil jakýmkoli větším bojům mezi ruskými a ukrajinskými ozbrojenými silami.

Tento plán se v některých oblastech podařil na jihu, například v okolí Chersonu a skutečně fixoval ukrajinské jednotky na místě a způsobil odklon posil z kritických zón operace. Selhal však ze strategického hlediska – Ukrajinci se nezhroutili, ale spíše zpevnili – což jim zajistilo dlouhý a tvrdý boj.

Ve druhé fázi ruské operace se Rusové přeskupili a zaměřili na osvobození Donbasu. Zde Rusko přizpůsobilo svou operační metodiku a využilo své palebné převahy k pomalému, promyšlenému postupu proti ukrajinským silám zakopaným v rozsáhlých obranných sítích, čímž dosáhlo neslýchaného poměru ztrát, kdy na každou ruskou oběť připadalo deset a více zabitých nebo zraněných Ukrajinců.

Zatímco Rusko pomalu postupovalo proti zakopaným ukrajinským silám, USA a NATO poskytly Ukrajině vojenské vybavení za miliardy dolarů, včetně ekvivalentu několika obrněných divizí (tanky, obrněná bojová vozidla, dělostřelectvo a podpůrná vozidla), spolu s rozsáhlým operačním výcvikem na tomto vybavení ve vojenských zařízeních mimo Ukrajinu.

Stručně řečeno, zatímco Rusko ztrácelo čas ničením ukrajinské armády na bojišti, Ukrajina získala čas na obnovu této armády, nahrazováním zničených jednotek čerstvými silami, které byly mimořádně dobře vybaveny, dobře vycvičeny a dobře vedeny.

Ve druhé fázi konfliktu Rusko zničilo starou ukrajinskou armádu. Místo ní Rusko čelilo mobilizovaným teritoriálním a národním jednotkám, podporovaným rekonstruovanými silami vycvičenými NATO. Většina vycvičených sil NATO však byla držena v záloze.

Třetí fáze - NATO vs. Rusko

 Ruské stažení z Charkova v neděli. (Ruské ministerstvo obrany. Pro vyšší rozlišení klik na obrázek.)

Jedná se o síly, které byly nasazeny do současných bojů. RF se ocitla v plnohodnotné zástupné válce s NATO, čelí vojenským silám ve stylu NATO, které jsou logisticky podporovány NATO, cvičeny NATO, zásobovány zpravodajskými informacemi NATO a pracují v souladu s vojenskými plány NATO.

To znamená, že současná ukrajinská protiofenzíva by neměla být považována jen za prodloužení druhé fáze bitvy, ale spíše za zahájení nové třetí fáze, která již zdaleka není ukrajinsko-ruským konfliktem, ale konfliktem mezi NATO a Ruskem.

Plán ukrajinské bitvy má na sobě razítko „Made in Brussels“. Složení sil určilo NATO, stejně jako načasování útoků a jejich směr. Zpravodajské služby NATO velmi pečlivě lokalizovaly švy v ruské obraně a určily kritické velitelské a řídicí uzly, logistické uzly a uzly soustředění záloh, na něž se zaměřilo ukrajinské dělostřelectvo, které operuje podle plánu řízení palby vytvořeného NATO.

Stručně řečeno, ukrajinská armáda, které Rusko čelilo v Chersonu a okolí Charkova, se nepodobala žádnému ukrajinskému protivníkovi, s nímž se setkalo dříve. Rusko již nebojovalo proti ukrajinské armádě vybavené NATO, ale spíše proti armádě NATO obsazené Ukrajinci.

Ukrajina nadále dostává vojenskou pomoc v hodnotě miliard dolarů a v současné době procházejí desítky tisíc vojáků rozsáhlým výcvikem v zemích NATO.

Bude následovat čtvrtá fáze a pátá fáze... tolik fází, kolik bude třeba, než Ukrajina buď vyčerpá svou vůli bojovat a zemřít, NATO vyčerpá svou schopnost pokračovat v dodávkách ukrajinské armádě, nebo Rusko vyčerpá svou ochotu vést na Ukrajině bezvýsledný konflikt. Již v květnu jsem označil rozhodnutí USA poskytnout Ukrajině vojenskou pomoc v řádu miliard dolarů za „změnu hry“.

Masivní selhání zpravodajských služeb

 Velitelství ruské vojenské rozvědky (GRU) v Moskvě. (Hagidza/Wikimedia Commons)

Dnes jsme na Ukrajině svědky toho, jak tyto peníze změnilы hru. Výsledkem je více mrtvých ukrajinských a ruských vojáků, více mrtvých civilistů a více zničené techniky.

Má-li však Rusko zvítězit, bude muset identifikovat svá četná selhání, která vedla k úspěšné ukrajinské ofenzívě, a podle toho se přizpůsobit. V první řadě představuje ukrajinská ofenzíva v okolí Charkova jedno z nejzávažnějších selhání zpravodajských služeb profesionální armády od dob izraelského selhání při předvídání egyptského útoku na Suezský průplav, které odstartovalo jomkipurskou válku v roce 1973.

Ukrajinci již mnoho týdnů signalizovali svůj záměr provést ofenzívu v Chersonské oblasti. Zdá se, že když Ukrajina zahájila útoky podél chersonské linie, Rusko předpokládalo, že se jedná o dlouho očekávanou ofenzívu, a vrhlo na tuto frontu zálohy a posily.

Ukrajinci byli s velkými ztrátami odraženi, ale teprve, kdy Rusko nasadilo své rezervy. Když o pár dní později zaútočila ukrajinská armáda v Charkovské oblasti, bylo Rusko zaskočeno.

A pak je tu značná míra, do jaké se NATO integrovalo do všech aspektů ukrajinských vojenských operací.

Jak se to mohlo stát? Selhání zpravodajských služeb takového rozsahu naznačuje nedostatky jak ve schopnosti Ruska shromažďovat zpravodajské údaje, tak zejména v neschopnosti vypracovat včasné a přesné hodnocení pro ruské vedení. K tomu, aby bylo možné tuto situaci adekvátně řešit, bude zapotřebí provést revizi shora dolů. Stručně řečeno, budou padat hlavy – a to brzy. Tato válka v dohledné době neskončí a Ukrajina se nadále připravuje na budoucí útočné akce.

Proč Rusko zvítězí

Nakonec se stále domnívám, že konečná hra zůstává stejná – Rusko vyhraje. Ale cena za prodloužení této války se pro všechny zúčastněné strany stala mnohem vyšší.

Úspěšnou ukrajinskou protiofenzívu je třeba vidět v patřičné perspektivě. Ztráty, které Ukrajina utrpěla a stále trpí, aby dosáhla tohoto vítězství, jsou neudržitelné. Ukrajina vyčerpala své strategické rezervy, které bude muset obnovit, pokud by měla mít ambice pokračovat v postupu v tomto směru. To bude trvat měsíce.

Rusko mezitím neztratilo nic víc než určitý neobhajitelný prostor. Ruské ztráty byly minimální a ztráty na vybavení byly snadno nahrazeny.

Rusko ve skutečnosti posílilo své vojenské postavení vytvořením silných obranných linií na severu, které jsou schopny odolat jakémukoli ukrajinskému útoku, a zároveň zvýšilo bojovou sílu, která je k dispozici pro dokončení úkolu osvobození zbytku Doněcké lidové republiky pod ukrajinskou kontrolou.

Rusko má mnohem větší strategickou hloubku než Ukrajina. Rusko začíná zasahovat kritické infrastrukturní cíle, jako jsou elektrárny, které ochromí nejen ukrajinskou ekonomiku, ale také jejich schopnost rychle přesouvat velké množství vojáků vlakem.

Rusko se poučí z porážky v Charkově a bude pokračovat ve svých stanovených cílech mise.

Sečteno a podtrženo – charkovská ofenziva byla pro Ukrajinu tak dobrá, jak jen může být, zatímco Rusko se ještě ani zdaleka nepřiblížilo dnu. Rusko musí provést změny, aby odstranilo problémy zjištěné díky charkovské porážce. Vyhrát bitvu je jedna věc, vyhrát válku druhá.

Pro Ukrajinu obrovské ztráty, které utrpěly její vlastní síly, v kombinaci s omezenými škodami způsobenými Rusku znamenají, že její charkovská ofenziva je přinejlepším Pyrrhovým vítězstvím, které nic nemění na základní skutečnosti, že Rusko v konfliktu na Ukrajině vítězí a zvítězí.

AUTOR: Scott Ritter

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ